

Επιλέξτε τη σωστή απάντηση:

1. Το ρήμα «παρακολουθώ» είναι λέξη:

A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη E) καμία από τις προηγούμενες

2. Το ρήμα «πιστεύω» είναι:

A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη E) καμία από τις προηγούμενες

3. Η λέξη «γλάρος» είναι:

A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη E) καμία από τις προηγούμενες

4. Η λέξη «ποιος» είναι:

A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη E) καμία από τις προηγούμενες

5. Η λέξη «πεντακόσιοι» είναι:

A) μονοσύλλαβη B) δισύλλαβη Γ) τρισύλλαβη Δ) πολυσύλλαβη E) καμία από τις προηγούμενες

Συμπληρώστε τις προτάσεις, επιλέγοντας την κατάλληλη λέξη:

6. Στα δημόσια κτήρια υπάρχουν _____ κινδύνου, απ' όπου μπορούν να βγαίνουν οι παρευρισκόμενοι σε περίπτωση σεισμού, πυργαγιάς ή άλλων επικίνδυνων καταστάσεων.

A) είσοδοι B) πάροδοι Γ) οδοί Δ) κάθοδοι E) έξοδοι

7. Χθες που είχαμε έξοδο, ξέχασα το πορτοφόλι μου στο σπίτι και πήρα _____ από τη φίλη μου.

A) δανεικά B) κλοπιμαία Γ) χρηματικά Δ) χρηματισμό E) δανικά

8. Μέχρι τα Χριστούγεννα ένιωσα πια ότι _____ στο νέο μου σχολείο.

A) οικειοποιήθηκα B) απορρίφθηκα Γ) εγκλιματίστηκα Δ) εγκλημάτισα E) ενώθηκα

9. Ένιωσα ότι _____ στα Μαθηματικά, γι' αυτό παρακολούθησε κάποια μαθήματα σε φροντιστήριο για να καλύψει τα κενά του.

A) στερεί B) στερείται Γ) ξεχωρίζει Δ) διακρίνεται E) υστερεί

10. Οι γονείς μου με πήραν στις Πρώτες Βοήθειες του νοσοκομείου διότι εκεί που παίζαμε με δάγκωσε μια δηλητηριώδης _____.

A) σφήγγα B) βιολέτα Γ) χίμαιρα Δ) σφήκα E) τριανταφυλλιά

11. Μετά τον θάνατο της γυναίκας του κι αφού πέρασε είκοσι χρόνια _____, ξαναπαντρεύτηκε.

A) ανύπαντρος B) χήρος Γ) ελεύθερος Δ) ζωντοχήρος E) χοίρος

12. Από την πτώση μου στις σκάλες του σπιτιού μου ο _____ μου έσπασε κι αναγκάστηκα να μείνω στο κρεβάτι για μια βδομάδα.

A) όμως B) ωμός Γ) νόμος Δ) ώμος E) νομός

13. Αυτός ο άνθρωπος υπήρξε _____ καλού οικογενειάρχη, αφού προτεραιότητά του ήταν πάντα η οικογένειά του.

A) αντίγραφο B) σύνοψη Γ) πρότυπο Δ) αντίκτυπο E) πρωτότυπο

14. Μετά το ατύχημα βρισκόταν για ένα μήνα σε _____ .

A) κώμα B) κόμμα Γ) ανάταση Δ) επίταση E) παράταση

15. _____ είναι το δικό σου αυτοκίνητο; Το άσπρο ή το μαύρο;

A) Κάποιο B) πιο Γ) Ποιου Δ) Ποιο E) καμία από τις προηγούμενες

16. Νιώθω _____ κουρασμένος από κάθε άλλη φορά!

A) Πιο B) πολύ Γ) Ποιον Δ) Ποιο E) καμία από τις προηγούμενες

Επιλέξτε τη σωστή απάντηση. Μόνο μία είναι η σωστή απάντηση από τις Α,Β,Γ,Δ,Ε.

17. _____, σε παρακαλώ, τη συνεδρίαση για την επόμενη βδομάδα, αφού αύριο θα απουσιάζουν πολλοί.

A) Ανέλαβε B) Ανάλαβε Γ) Ανέβαλε Δ) Ανάβαλε E) Καμία από τις προηγούμενες

18. Ο δάσκαλος μάς _____ μια εργασία την οποία πρέπει να ολοκληρώσουμε μέχρι το τέλος της εβδομάδας.

A) ανάθεσε B) ανέθεσε Γ) αντικατάστησε Δ) ανέβαλε E) καμία από τις προηγούμενες

19. _____ με τεκμήρια ότι είσαι αθώος για να μην μπεις στη φυλακή.

A) Απέδειξε B) Απόρριψε Γ) Απόδειξε Δ) Απέρριψε E) καμία από τις προηγούμενες

20. Ο αόριστος του ρήματος *εντάσσει* είναι:

A) θα έχεις εντάξει B) ενέτασσε Γ) έχεις εντάξει Δ) είχες εντάξει E) ενέταξες

21. Τρίτ__ , ισχ__ ς, γιατ__ , κ__ ριος , κυριαρχ__

A) η, ύ, ί, ύ, εί
B) ος, ή, ί, ού, εί
Γ) ου, ή, ί, ή, ί
Δ) ος, ύ, ύ, εί, εί
E) η, οί, ί, ύ, ί

22. α__ κείμενο , πι__ ουίνος , α__ άλι , φέ__ ει , α__ έχει

A) τζ, γκ, τσ, γκ, ντ
B) ντ, γκ, τσ, γγ, ντ
Γ) τζ, γκ, γγ, γκ, ντ
Δ) τσ, γγ, τζ, γκ, ντ
E) τζ, γκ, τζ, γκ, τσ

23. __ άρχοντα, __ δυσκολίες, __ παιδαγωγούς, __ φίλη, __ ανέκδοτο

A) των, της, τους, η, του
B) το, τις, του, την, τον
Γ) τον, τις, τους, την, το
Δ) τον, της, τους, τη, το
E) τον, τις, τους, τη, το

Διαβάστε το κείμενο «Λεώνη» και απαντήστε τις ερωτήσεις 24-30.

Στο ομότιτλο μυθιστόρημα η έφηβη Λεώνη, χτυπημένη από σκλήρυνση κατά πλάκας, βιώνει μια δραματική αλλαγή στη ζωή της, καθώς αναγκάζεται να κινείται με αναπηρικό καροτσάκι. Η πρώτη περίοδος είναι πολύ δύσκολη. Σταδιακά όμως ανακτά το θάρρος της, αντιμετωπίζει δυναμικά τη δύσκολη κατάσταση, βρίσκει δουλειά και διεκδικεί τα δικαιώματά της. Στο απόσπασμα που ακολουθεί παρακολουθούμε την αποφασιστικότητα ενός νέου ανθρώπου, της Λεώνης, στην προσπάθειά της να δημιουργήσει μια όμορφη ζωή.

Έχουν περάσει κιόλας δύο χρόνια. Η Λεώνη είχε αρχίσει δουλειά από την πρώτη μέρα. Σήμερα έχει ζωγραφίσει, ίσαμε τούτη τη στιγμή, δυο πιάτα. Αποτελειώνει το τρίτο και το κοιτάει καλά καλά. Μέσα της νιώθει μια μεγάλη χαρά κάθε φορά που τελειώνει ένα κομμάτι. Τσουλάει το αναπηρικό καροτσάκι της και πηγαίνει κοντά στον πάγκο. Βάζει και το τρίτο δίπλα στα άλλα δυο. Τα βλέπει από κοντά, από μακριά. Η νέα παραγγελία θα της πάρει μια βδομάδα.

Πλένει τα χέρια στο νεροχύτη του εργαστηρίου της και τα σκουπίζει με μια μαλακή πετσέτα. Τα πινέλα και την παλέτα της τα έχει βάλει σε μια λεκανίτσα με ειδικό υγρό, για να τα πλύνει αργότερα. Μ' ένα στεγνό ρούχο καθαρίζει καλά τον πάγκο και το μικρό της τραπεζάκι, όπου ακουμπάει τα πιάτα της για να τα ζωγραφίσει.

Όταν ζωγραφίζει, ξεχνιέται. Το εργαστήρι της, το πιο μεγάλο και το πιο φωτεινό δωμάτιο του σπιτιού, έχει γίνει για τη Λεώνη ένας χώρος χαράς κι ευλογίας. Την κάνει ευτυχισμένη. Όμως θα 'θελε κι άλλα πράγματα να κάνει. Από ένα κατάστημα της έχουν ζητήσει να φτιάξει πάνινες κούκλες. Θα το σκεφτεί. Η παρέα έρχεται συχνά και τα λένε. Θυμούνται τις όμορφες μέρες του Γυμνασίου, τις ξαναζουν και νιώθουν σαν να μην έχουν περάσει δυο ολόκληρα χρόνια από τότε.

Σήμερα η Λεώνη έχει ακόμα ένα λόγο να είναι χαρούμενη. Το βράδυ θα πάει για πρώτη φορά από τότε που βγήκε από το νοσοκομείο στο μουσικό τους στέκι. Όλον αυτό τον καιρό ήταν αναποφάσιστη· και κανείς δεν την είχε πιέσει. Όλοι ήθελαν να το αποφασίσει μονάχη της. Σήμερα, λοιπόν, αισθάνεται έτοιμη να πάει. Δικοί της και φίλοι δεν μπόρεσαν να κρύψουν τη χαρά τους.

Η Λεώνη βιάζεται να γίνει δεκαοχτώ χρονών. Θα πάρει δικό της αυτοκίνητο με αυτόματο σύστημα οδήγησης, ειδικό για ανάπηρα άτομα. Να ταξιδεύει. Να πηγαίνει όπου θέλει. Ένα σωρό άλλοι σαν αυτή, και σε χειρότερη ακόμα κατάσταση, ταξιδεύουν σ' όλο τον κόσμο. Πετάνε με αεροπλάνα και πάνε σε συνέδρια, πάνε σε πανεπιστήμια για σπουδές, εργάζονται. Γίνονται ζωγράφοι, γίνονται συνθέτες-μουσικοί, γίνονται νομικοί, ψυχολόγοι και ό,τι άλλο μπορείς να φανταστείς!

Ένας φωτεινός ορίζοντας ξανοίγεται μπροστά της. Κάτι μέσα της συνέχεια τη σπρώχνει και την κάνει να ονειρεύεται, να θέλει να κατακτήσει τον κόσμο.

Στη σκέψη της έρχεται συχνά το κοριτσάκι με το πρόσωπο Φαγιούμ*, που είχε δίπλα της στο νοσοκομείο και που ο όγκος στον εγκέφαλο δεν το άφησε να ζήσει. Θα το θυμάται πάντα. Του χρωστάει πολλά.

«Εγώ θα ζήσω! Θα ζήσω για να σε θυμάμαι!», του είχε υποσχεθεί όταν το έπαιρναν άψυχο από κοντά της. Κι έκλαιγε όλο το βράδυ. Όχι πια για τα ατάραχα* πόδια της. Όχι πια γι' αυτά...

Ακούει τη μαμά που μπαινοβγαίνει κι ετοιμάζεται. Η καρδιά της χτυπάει δυνατά. Αρχίζει κι αυτή να ετοιμάζεται. Φοράει ένα όμορφο κλαρωτό φόρεμα με δαντελένιο γιακαδάκι. Η μαμά τη βλέπει και την καμαρώνει. Η Λεώνη της έχει γίνει πολύ όμορφη. Με μάτια που λάμπουν. Με καστανά μαλλιά, που πέφτουν κυματιστά στους ώμους και στην πλάτη της.

Ναι, το πάρτι που της έχουν υποσχεθεί θα το κάνουν στο στέκι. Και θα 'ρθουν όλοι. Δικοί της και φίλοι. Η Λεώνη νιώθει να μην περνάει εύκολα η ώρα. Κοιτάει συνέχεια το μικρό της ρολόι.

Θα τη συνοδεύσουν ο θείος Τόνι κι η μαμά. Θα 'ρθει κι ο μπαμπάς λίγο αργότερα. Άλλαξε σπίτι τελευταία και το διαμέρισμα όπου μένει βρίσκεται στην άλλη πλευρά της πόλης.

Φτάνει επιτέλους ο θείος. Μπαίνει κι είναι ντυμένος άψογα. Για χάρη της. Κάθεται στο καθιστικό κοντά της και μιλάει για τα πάντα μεγαλεπήβολα σχέδιά του.

— Ξέρεις κάτι; Αποφάσισα να εργαστώ! Να βρω μια καλή δουλειά. Βαρέθηκα, βρε παιδί μου, να κάθομαι!

Η Λεώνη βάζει τα γέλια. Υποπτεύεται το «γιατί». Τον πειράζει:

— Ξέρω! Ξέρω! Ζηλεύεις που εργάζομαι εγώ... Και λες «Τώρα δεν είναι ντροπή η Λεώνη, που είναι πιο μικρή, να εργάζεται κι εγώ όχι;».

Ο θείος Τόνι κουνάει το κεφάλι. Πάει να διαμαρτυρηθεί. Η Λεώνη συνεχίζει:

— Και... πού 'σαι; ψάχνω και για κάτι άλλο! Για δεύτερη δουλειά!

Ο θείος ακόμα μια φορά πάει να τρελαθεί με τη ζωντάνια αυτού του παιδιού.

Κι είναι μόλις δεκαεφτά χρονών. Από την ημέρα που άρχισε να εργάζεται έχει απορρίψει το χαρτζιλίκι του μπαμπά.

Ο μπαμπάς της έχει, εδώ και δυο χρόνια, προτείνει να φέρει καθηγητές στο σπίτι για να τη βοηθήσουν να καλύψει την ύλη του Λυκείου. Μα όχι, η Λεώνη δε θέλησε τότε! Αργότερα ίσως. «Αν οι τάξεις του σχολείου είχαν και ράμπες δίπλα στα σκαλοπάτια για ν' ανεβαίνω με το αναπηρικό καροτσάκι μου, δε θα υπήρχε κανένα πρόβλημα να πάω», είχε πει τότε η Λεώνη. Τι ωραία να ξανάσιμγε στο σχολείο με τ' άλλα παιδιά! Και να τέλειωναν, όπως το ονειρεύονταν, όλα μαζί το Λύκειο. «Είναι πολλά που πρέπει να γίνουν, λέει συχνά κι ο θείος Τόνι. Στην Αμερική με τις τόσο μεγάλες πόλεις δε συναντάς τέτοια προβλήματα και τέτοιες δυσκολίες. Όταν χτίζεται μια πολυκατοικία, μια τράπεζα, ένα ξενοδοχείο, υπάρχει πάντα τέτοια πρόνοια... Οι ράμπες απαραίτητες παντού... Ιδιαίτερα στα σχολεία...». «Ας ελπίσουμε πως θ' αρχίσει κι εδώ κάτι να γίνεται...» μπαίνει, όπως συνήθως, στην κουβέντα και η μαμά.

Η Λεώνη αλλάζει ξαφνικά σκέψεις και ρωτάει το θείο σαν τι δουλειά θα 'θελε τάχα να κάνει... Ο θείος χαμογελάει που του δίνει σημασία η ανιψιά του.

— Σκέφτομαι να βρω ακόμα δυο συνεργάτες και να ιδρύσω έναν εκδοτικό οίκο. Παλιά δουλειά μου, κόσκινο, που λέει κι η παροιμία. Θα ξεκινήσουμε με περιορισμένο αριθμό βιβλίων και σιγά σιγά, σαν πιαστούμε, θα μεγαλώσουμε και θα επεκτείνουμε τη δουλειά μας. Ο τόπος μας, βέβαια, είναι μικρός, δε σηκώνει μεγάλα τιράζ *όμως, αν τρέξουμε τη δουλειά και δώσουμε σημασία στη διαφήμιση και διακίνηση του εκδοτικού

μας προϊόντος, θα πάμε καλά. Στόχος και όνειρό μου είναι να μπει το βιβλίο, ιδιαίτερα το λογοτεχνικό, στις υπεραγορές. Δίπλα στο ψωμί, στο φρούτο, στο γάλα και σ' όλα τ' άλλα αγαθά και το βιβλίο. Γιατί όχι;

Η Λεώνη είναι σίγουρη πια πως ο θεός είναι ένας αθεράπευτος ιδεολόγος-ονειροπόλος! Δεν το κάνει, βέβαια, για τα λεφτά. Απ' αυτά έχει να ζησει άνετα όλη του τη ζωή κι ακόμα μία. Το κάνει για να κινηθεί, να ζωντανέψει, να προσφέρει.

— Μπορώ να βοηθήσω κι εγώ, θείε Τόνι;, ρωτάει η Λεώνη και δεν το λέει καθόλου για αστείο.

— Και, βέβαια, μπορείς! Αν τελικά το αποφασίσεις, θα σου φέρω ένα κομπιούτερ στο σπίτι και κάποιον να σε εκπαιδεύσει. Με το ξύπνιο μυαλό που διαθέτεις, γρήγορα θα μάθεις να το χειρίζεσαι.

— Σύμφωνοι! Ένα κομπιούτερ στο σπίτι και η επιχείρηση ξεκινάει... Ζήτωωωωω!, κι η Λεώνη υψώνει τα δυο της χέρια σαν την Πατουλίδου που τερμάτισε πρώτη στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Μαρία Πυλιώτου, Λεώνη (απόσπασμα), Πατάκης

Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Α' Γυμνασίου, σσ. 195-198
ΟΕΔΒ, Αθήνα (εκδ. Α', 2006)

Λεξιλόγιο:

*Φαγιούμ: ταφικές προσωπογραφίες της ελληνιστικής Αιγύπτου, με έντονα χαρακτηριστικά

*ατάραχα: ακίνητα, νεκρά

*τιράζ: ο αριθμός των αντιτύπων που τυπώνεται ένα βιβλίο ή περιοδικό

24. Ποιο πρόβλημα αντιμετωπίζει η ηρωίδα του κειμένου;

A) τσακώθηκε με τους φίλους της και έχει να τους δει δύο χρόνια

B) μετά από τροχαίο ατύχημα που είχε πριν δύο χρόνια, καθλώθηκε σε αναπηρικό καροτσάκι

Γ) είναι εκ γενετής (από τη γέννησή της) ανάπηρη

Δ) μετά από ένα φοβερό ατύχημα που είχε στο σχολείο, δυσκολεύεται να περπατήσει

E) διαγνώστηκε με σκλήρυνση κατά πλάκας και αναγκάζεται να κινείται με αναπηρικό καροτσάκι

25. Ποια απόφαση πήρε η Λεώνη, που χαροποιεί την ίδια και τους γονείς της;

A) θα έχει την πρώτη της έξοδο στο αγαπημένο της μουσικό στέκι μετά την έξοδό της από το νοσοκομείο, σε ένα πάρτυ που της ετοιμάζουν οι φίλοι της

B) αποφάσισε επιτέλους να ασχοληθεί με τη ζωγραφική διακόσμηση πιάτων

Γ) πήρε μια μεγάλη παραγγελία διακοσμητικών πιάτων που θα της αποφέρει αρκετά κέρδη

Δ) θα βγει για φαγητό με τους γονείς της μετά από αρκετό καιρό που βρισκόταν στο νοσοκομείο

E) θα επιστρέψει στο σχολείο για να καλύψει τον χρόνο που έχασε εξαιτίας της ασθένειάς της

26. Γιατί έχει τόση σημασία η απόφασή της αυτή;
- A) διότι θα ασχολείται με κάτι που αγαπά πολύ
 - B) διότι για αρκετό διάστημα θα είναι εξασφαλισμένη οικονομικά
 - Γ) γιατί για αρκετό καιρό αφότου βγήκε από το νοσοκομείο απέφευγε να βγει, οι γύρω της δεν ήθελαν να την πιέσουν και τώρα αισθάνεται έτοιμη να το κάνει. Έτσι, σηματοδοτείται η επιστροφή της στη ζωή
 - Δ) διότι ήταν μεγάλη η επιθυμία της να ολοκληρώσει τις γυμνασιακές της σπουδές
 - Ε) διότι έτσι θα αποκατασταθούν οι κάπως ψυχρές σχέσεις που είχε με τους γονείς της
27. Ποια στάση κράτησε η Λεώνη απέναντι στο πρόβλημα της υγείας της;
- A) έπεσε ψυχολογικά και βρισκόταν σε μια συνεχή άρνηση
 - B) αντιμετώπισε το πρόβλημα δυναμικά, με αξιοπρέπεια, αρχίζοντας δουλειά από την πρώτη μέρα που επέστρεψε στο σπίτι, επιθυμώντας να απολαμβάνει όλες τις στιγμές της ζωής και κάνοντας όνειρα για το μέλλον
 - Γ) κλείστηκε στον εαυτό της, δεν ήθελε να δει κανέναν, ούτε να κάνει τίποτα
 - Δ) πίστευε πως η μόνη λύση για να ξαναβρεί τον εαυτό της ήταν η επιστροφή της στο σχολείο, γι' αυτό βιάστηκε να επανεγγραφεί σε αυτό
 - Ε) άρχισε τις συχνές εξόδους με φίλους, συμμαθητές, γονείς, ώστε να ξεφεύγει λίγο από τις σκέψεις που την έριχναν ψυχολογικά
28. Μερικά από τα όνειρα της Λεώνης είναι:
- A) να ανοίξει ένα δικό της εργαστήριο, όπου θα αφιερωθεί στην τέχνη της
 - B) να εκθέσει τα έργα της σε μια μεγάλη γκαλερί
 - Γ) να ανοίξει ένα εκδοτικό οίκο μαζί με τον θείο της
 - Δ) θέλει να δημιουργήσει νέα πράγματα στον καλλιτεχνικό τομέα με τον οποίο ασχολείται, να πάρει δικό της αυτοκίνητο, να ταξιδεύει, να κατακτήσει τον κόσμο.
 - Ε) να γίνει μια διάσημη ζωγράφος
29. Ποια προβλήματα φαίνεται να αντιμετωπίζουν τα άτομα με κινητικά προβλήματα;
- A) δεν μπορούν να λαμβάνουν μέρος σε πάρτι και ψυχαγωγικές δραστηριότητες
 - B) δεν υπάρχουν πρόνοιες για αυτά, όπως ράμπες σε όλους τους δημόσιους χώρους, στα σχολεία κ. ά.
 - Γ) απορρίπτονται από τους φίλους και την οικογένειά τους
 - Δ) δεν μπορούν να εργαστούν σε κανένα τομέα
 - Ε) δεν μπορούν να κάνουν όνειρα για το μέλλον
30. Ποιο είναι το μήνυμα του κειμένου;
- A) Αν μας τύχει μια σημαντική δυσκολία στη ζωή, όπως αυτό που έτυχε στη Λεώνη, είναι αδύνατο να επιστρέψουμε στην καθημερινότητά μας και να ασχολούμαστε με αυτά που αγαπάμε.
 - B) Κάποιες από τις αναποδιές της ζωής είναι τόσο μεγάλες, που, όσο και να το θέλουμε, δεν μπορούμε να τις αντιμετωπίσουμε.
 - Γ) Η ζωή είναι άδικη και μας στέλνει καταστάσεις που δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε.
 - Δ) Σε δύσκολες περιστάσεις όπως αυτό που βιώνει η Λεώνη, η άρνηση είναι η μόνη στάση που μπορούμε να κρατήσουμε.
 - Ε) Ακόμη κι αν έχουμε δύσκολες καταστάσεις να αντιμετωπίσουμε στη ζωή μας, δεν πρέπει να χάνουμε την αισιοδοξία μας. Πρέπει να κάνουμε ό, τι μπορούμε για να βελτιώνουμε τη ζωή μας.